

241

III 241
૫૭

મુંબઈ નાટક મંડલી.

૭૬૩૮

હા મા ન

• નાં

ગાયનો.

મુંબઈ :

મુંબઈ નમાચાર છાપખાનામાં છાપ્યું છે.

૧૮૮૯.

મિત આના બે.

ખ ના મે ખુદા.

૧.

કરંમ કર મેરે હાલપર અચ્ચે કરીમ,
તેરા નામ રહેમાન હચ્ચે ઘોર રહીમ—કરંમ૦
તુહી દોનો આલંમકા મુલતાંન હચ્ચે,
જહાંમે તુંમયા તેરી શાંન હયે—કરંમ૦
ફના હોનેવાલા હયે સખ કરોપાર,
રહે નુર તેરા સદા આશકાર—કરંમ૦

૭૬૩૮

૨.

હમકોતો મનસુખ દેવા બયો યુજ દાતા.
કરે પીત ઉન સંગ—હંમકો૦
મઝોલા પારો રાંમ ખુદા નામ જપોચ્ચે,
તન જોગમે રતીયોકો સંધ્યાકર
રંગ દેત નયા રંગ—હંમકો૦

૩.

મયે હું હજાર જાંનસે મઝોલાકે નામપે ફીદા,
લચ્ચેલોનહાર દયાતમે કોઈ નહીં હયે દુસરા—મયે હું૦
જાંનો માલસે સીસાર હું મયે પારચે સદા,
અમકે રહા સહર શાંમ નુર જુલજલાલકા—મયે હું૦
કયાહી સખજા જાર હયે શાંમે કીરદોગાર હયે,
તરખે રહા જગર જાન હાલ આશકાર હયે—મયે હું૦

દાચંમ ડરના તુ નાદાંની-દીનમે ન મરના,
 દ્યાન ધરના, એલ દંમ બરેં બલા ચાર પીન કયા હંમ—દાચંમ૦
 બલે દંમ પુરે દંમ વંહીં ચલના રે,
 ઇતના જાંનના દારે ફાંનીમે સારે ફાંની—દાચંમ૦
 દ્યાનકી તરંગ દીપ્પા રંગ, જાંનમે કરત ફીરત ગરમાઈ,
 જો કોઈ શાદી નાશાદી-આપ્પાદી પ્યરપ્પાદીમે પકડે હરસે.
 દ્યાન, સપ્પહીસે તોડ ઉન્હીસે જોડકે ડરત ગ્યાન તાસે,
 રાલ રહે માલીક—દાચંમ૦

અમાંન તુ હામાનકો દીલ્લયે,
 પંદા નવાજ રહેમાન કાદીર સુપ્પહાંન.
 દો જગકા તુ સુલતાન ફલક સામાંન મલક દરપ્પાંન—અમાંન૦
 હું પંદા તેશ આશકે જર,
 તેરી યાદમે શાદ જૌર અરકપ્પાર,
 તેરી રાહમે જાંનો માલ નીસાર,
 તેરે નાંમસે કામ મુજેહ હરપ્પાર,
 અએ શાહીનશાહે હર દો જહાંન,
 રહે હરઆંન અમાંન અમાંન અમાંન—અમાંન તુ હામાંન૦

આદંમ કયું રાએતાનકો દેતે હંવેં ઇલજમ,
 કયા કુચ્છ ઉસને જોરસે ઇસે પોલાયા જાંમ.
 આયા પ્યાર વપ્પાલમે લુલા સો લુલા હો સો હો,
 આયા પ્પદીકે જલમે લુલા સો લુલા હો સો હો—આયા પ્યાર૦

[૫]

જાસકો કે લત ખરાપ હયે જન્દગીમે અજાપ હયે,
નશાએ ગંજે માલમે લુલા સો લુલા હો સો હો—આથા ખશાર૦
નેક ખીયાલમે રહો નેકોકે હાલમે રહો,
આદમી પદ ખીયાલમે લુલા સો લુલા હો સો હો—આથા ખશાર૦

૭.

પત પત મત મારે મયેં તો બટકા પીર,
મયેં દુઃખ જરીયાદીનન રાતકો છોડ નગર રહો ઘેરે જંગલવા;
પીર પીયાકે પચ્ચેર પડું મોહુ પીનેકો દેત મધવાકો નીર—પત૦

૮.

અલંમને ગંમને આન ઘેરા,
પાલકપનેમે પીન અત ધન તંત ધરસોં ચલ નીકલા—અલંમને૦
સરાસર પે કલીયાં ઝેલા,
એકલ પ્યાકુલ પીન અટકલ ચલ કલ એકલ નીકલા—અલંમને૦
ખુદાપર સીગરે ધ્યાંન મેરા,
ચાસા તન મન પત પત જલ ભુંત પીન જલ જલનીકલા—અલ૦

૯.

હુધ એહ ક્યેસી અલલાહ લાચારો,
ગમોંસે જાંન હરઆંન હુએ આરી—હુધ એહ૦
રહા ન કોઈ ગંમ ખવાર પેચારા,
કરેગા હાથ અપ્પ ક્યોન ગંમ ખવારી—હુધ એહ૦
સુના ચમંતકી પદલી સુલતાની,
વાંહાપે ખચ્ચેર ખચ્ચેરાત હુએજરી—હુધ એહ૦
કઈ દીનોંસે લુકા હું પ્યાસા,
કઈ વાંહાંકે જાનેકી તઈચારી—હુધ એહ૦

૧૦.

સોહાવે સખો આજ વલી સરતાજ,
સુનાવે કોઈ આજ વલી બયો રાજ—સોહાવે૦

ગોકુલવાલા પ્યારા રે, ઇંદ્રાસનવાલા રે,
તીજે ભજ્યે માહારાજ—સોહાવે૦

૧૧.

નહીં આગાહ જો મુજસે વોહ મેરી શાંન કયા જાને,
દોલે દાનાંકે ભેદોંકો કોઈ નાદાંન કયા જાને—નહીં આગાહ૦
પદનમે જાનકી સુરત હયે મેરા રાજ પોશીદા,
ભલા ફીર જાંનકી પચ્ચેછાંનકો અંનજાંન કયા જાને—નહીં આગાહ૦
જો કોઈ અહુલે પ્યાતીન હો વોહ મુજકો જાંન સકતા હયે,
જો જાહેર દેખતા હો વોહ મેરી પચ્ચેછાંન કયા જાને—નહીં આગાહ૦

૧૨.

પતા દે હમકો તુ હાલ પ્યારે કે તેરે દીલકો વપ્પાલ કયા હયે—
ચેહ ચેહુશ તેરા જો આંદસા હયે, તો કયુંકર ઇસકો ગહંન લગા હયે.
પતા તો તેરા પીદર કાંહાં હયે, નીડર નીડર પોલ હાલ કયા હયે—પતા દે૦
ખીયાલ કયા હયે મલાલ કયા હયે, તુ સાફ કહેદે સવાલ કયા હયે,
મુરાદ હાસીલ હો તેરે દીલકો નીડર નીડર પોલ હાલ કયા હયે—પતા દે૦

૧૩.

તનમન આસ નીરાસ ભઈ મોરી,
કયા હાલ કહે મત પ્યાવરીયા—તન મન આસ૦
છોડ પીદર પન પન બટકે હમે,
જપેં રામ નામ દીન રચ્ચેન રંગીલે—તન મન આસ૦
ભુકે પ્યાસે તડપ રહે હંમ,
પીન જલ થલ જચ્ચેસે માછરીયાં—તન મન આસ૦

૧૪.

ચંમકી અચ્ચે ફરજંદ તેરી ધનદીનાં તકદીર હયે,
તખ્તે સુલતાનીપે તેરે પાપકી તચ્ચોકીર હયે—ચંમકી૦

અએ મુજફર જાન તેરા પાપ મયે હામાન હું,
 દેખ તુ અચછી તરહે પએછાંત કયું દીલગીર હયે—ચંમકી૦
 દે મુલાજમ ઇસકો નહુલાકર સીતારેંકા લીપાસ,
 અએ ગંમમે ઇસ હમારે ચાંદકી તનવીર હયે—ચંમકી૦
 • કયા હુઈ અએ જાને મંત તેરી પહુંત ઓર વાલેદા,
 જન્દા હયેં યા ઊતરે જાનતકી મીલી જાગીર હયે—ચંમકી૦

૧૫.

જાપ તીરે સીતંમ ચર્પે કોહુંતસે છુટા,
 માં મર ગઈ દીલ અપના વતંતસે, છુટા—જાપ તીરે૦
 પ્યરસેં રહે હંમ બાઈ પહુંત આફતમે,
 લુકમા ન ગદાઈકા દહુંતસે છુટા—જાપ તીરે૦
 ગુંમ હો ગઈએકપ્યારગી હંમશીરાબી,
 અફસોસ મેરા સાથ પહુંતસે છુટા—જાપ તીરે૦
 પાપોસીએ હજરતસે સીતારા ચંમકા,
 મુરજકી તરહે આજ ગહુંતસે છુટા—જાપ તીરે૦

૧૬.

કોઈ સુનો મેરી ફરીયાદ,
 ઇસ પનમે મુજપર ગુજરી હયે પેદાદ—હાય-હાય-હાય—કોઈ સુનો૦
 એક તો મુજસે માં છુટી ઓર સખ છુટા ધરપ્યાર,
 તીજે માંજયા છુટા રહે ગઈ મયેં લાચાર,
 ફંતીયામે મુજસા કોઈ નહીં નાશાદ—હાય-હાય-હાય—કોઈ સુનો૦
 હાય મયેં પએદા હોતેહો મર જાની પેસામાંત,
 ચેહ દુખા કયું જેલતી અધજરમે હયે જાન.
 જંગલમે મેરી મીટી હયે પ્યરખાદ—હાય-હાય-હાય—કોઈ સુનો૦
 રોર કોઈ પાએ મુજેહ મા કોઈ હાલે માર,
 છુટું ઇસ જાનતસે મયેં દુઃખીયા લાચાર.
 ચેહ પનહી મેરા પાંત જાએ જલોદ—હાય-હાય-હાય—કોઈ સુનો૦

૧૭.

સુનો સદા ચેહુ પ્યારી પ્યારી, કોઈ કરતા હયે આહોજરો,
ચલો સુને હકીકત સારી, કીસે જાન હુઈ હયે ભારી.
મીલી મીલી લો ચેહુ આજરો, ગમો અલંમમે હયે પ્યેચારી,
કયું આઈ દીવાની પ્યંનમે—કયા સોચ કીયાથા મંનમે.
કુચ્છ જાન હયે પ્યાકી તંનમે;
ધસે પાંતીકી હયે પ્યાસ, કવા નહીં પાસ, ચેહુ હયે લાચારી,
ચેહી કરતીથી આહોજરો—સુની સદા ચેહુ પ્યારી પ્યારી.

૧૮.

મારે પડે હમ પ્યારી ફપ્પંનકે,
પ્યારી ફપ્પંનકે નાજુક પદંનકે—મારે પડે.
ઇનકાર છોડો ચક્રાર જોડો,
દુલહા પનાંઉ જાત્રી વારી દુલહંનકે—મારે પડે.
મીસરી ખીલાદે શરપ્પત પીલાદે,
પ્યોસે દેરાલ પ્યારી પ્યારે દહંનકે—મારે પડે.
દીલકા ગની હું ધરકા ધની હું,
ગમ્મે દીખાએ મોહ સારે જોપ્પંનકે—મારે પડે.

૧૯.

અરે આએ તોરે કામ—સદા નેકી,
ગમસે છુડાનેકી નેકી ન ભુલું રે,
નેકી ન છોડ નીકો નામ જમાનેકી—અરે આએ.
લેકે નીકોઈ કોઈ નેક ન છોડે રે,
નેકી દીખાએગી આરાંમ—દીખા નેકી—અરે આએ.

૨૦.

અરે મુવે છોડ મોરી પ્યાંઈ રે મુરકીયાં—
હાયરે પડી મયેં કચ્ચેસી પલામે
છોડ મુજ મોરી પ્યાંઈ આઈ રે લટકોયાં—અરે મુવે.

લેના બલાઈ લેના પુરાઈ
કાંતમે જહાંનકે સુનાઈ રે બનકીયાં—અરે મુવે૦

૨૧.

મેરા નસીબ હયે સો ગયા, યેહ છન્દાંમે રહેના ઝો ચાર,
કીસીસે કયા કહેના—મેરા નસીબ૦
ફલકસે હંમપે કયા કયા જુદમકે પાદલ પરસતે હયે—
નીસાનો અઝેશકી સુરતકો હમ હરદમ તરસતે હયે,
મીસાલે આઝેના સકતેમેં હયે કયા ખોલ સકતે હયે,
ન છતે હયે ન મરતે હયે યુંહી હરદમ સીસકતે હયે,
મેરી ખોરાક ગમ હો ગયા, યેહ રંન્ને ગંમ સહેના—ઝો ચાર,
કીસીસે કયા કહેના—મેરા નસીબ૦

૨૨.

ગુનભરી ધુંત મોરી સુંત પ્યારે,
સાગરે શરાબપર નજર ન અઝેડી કર—ગુન ભરી૦
જાનકે તુ અંનજાંત પને કયું જાંત અઝે જાંતો કયું હારે,
શરાબ પીના નેક કરી ના, સમજે હયે દાના સારે—ગુન ભરી૦

૨૩.

પીદર દેતેહો કયું સીતંમપર સીતમ,
ઝુજરતે હયે હંમપર અલંમપર અલંમ—પીદર દેતેહો૦
કાંહાં કામે જંમ હયે કાંહાં જાંમે જંમ,
ના રખીધગા જંમકે કદંમપર કદંમ—પીદર દેતેહો૦
કરંમ કીછયે યા મેરા સર કલંમ,
પીયેં મીલકે પ્યાદા પહંમ પર ન હંમ—પીદર દેતેહો૦

૨૪.

યેહ પદીમે પાયા ઝમ અરે આદંમ,
ખેદાર રહો હોશચાર રહો તુંમ નેકીમે હરદમ—યેહ પદીમે૦

ઇસ દીનકો લો પચ્છેછાંન, કરો સામાન,
કરો ધ્યાન જરા સુલતાંન પના ફીર કાંહાં રહા હામાન,
કરો હરદામ રખકી યાદ, રહેા દીલશાદ,
પદો કરનેવાલોંકો હોતો હયે મીટ્ટી યું પરપાદ.
જો દબ્બોલતે તામ્મત પાચ્છે,
ઇસ જહાંમે અશરત પાચ્છે.
મર જાચ્છે તો જંતત પાચ્છે
નહો યાદ કરીમકી કંમ, અરે આદમ—ચેહ પદીમેં

૨૫.

હજાર શુક હયે ખુદાચ્છે દો જહાંનકા,
જમા નચ્છે સીરેસે રંગ ખોસતાનકા.
અખીર પદ હુવા નતોજ પેઇમાનકા,
ખુલા નસીબ એક નેક નચ્છો જવાંનકા.
જો કરતા હયે પદકારી—યું પાતા હયે વોહ ખવારી,
હાલ શુજરા જો કુચ્છ સારા હામાનકા.
હચ્છે શાહા મુજફ્ફર દાના—અપ રખો તાજ શાહાના,
સાચા ઇસપે હોવે સુખહાંનકા—હજાર શુકો

૨૬.

રહે દીલે દુઃખમે જીતુંની, કાંહાં દુઃખભરી મજલીસ ચેહ પની
મુશકીલેં મુજેહ હયે ચેહ દુની, યાંહાં અપતરી હરએકમે ઠની.
હયે હરઅંદ દીલપર ઠાંતી હો હરભજની રાગ દરૂની,
કરેં કયા હંમ કીસમત હયે દની—રહે દીલેં

૨૭.

નાચ્છેકા મુનલે હાલત સારી પદકા મુહ કાલા,
નેકોંકો હો સુરત પ્યારી મુહપર ઊછાલા—નાચ્છેકા મુનલેં
પદજતોંદો પદપાતોંમે આફતમે હાલા,
નેકીવાલેં હર સુરતમે જીનસે હયેં પાલા—નાચ્છેકા મુનલેં

નેકી દે તુજકોબી વોહ નેકી દેનેવાલા,
નેકીકા શુભશાંતમે તેરે કુલે ગુલલાલા—નાએકા સુનલે૦

૨૮.

ચા રખ ઇસકોબી નેકી દેદે આલા કરદે કરી,
હુંનીયાંમે ચેહ નીશાત પાવે ઓકપામે ખુદદે ખરી—ચા રખ૦
હમસે ઇનદીનો ગરચે ઇસને ખેજ ખાતે કરી,
પર મયેં ઇસકો પસંદ કરકે ખોલતી હું ખેહોતરી.
ઇસકી ખાતીર દોઆ હયે કરતી ચેહ પંદી કંમતરી,
દુર હોં ઇસકી પુરાઇયાં સખ જો હયેં દોલમે ભરી.

એક દંમ ચેહ હો નહીં ચાદસે ગાફીલ તેરી,

માલીક મેરે ચેહી હાજત સુનલે મેરી.

જાતમે અપની હોં ચેહ હરએકસે ખરી.

ઔરતો હયે સખ લઓંડીયાં ઇસકી ખએકસે તેરે ઉસ.

લેકીન ઇસમે પુરાઇયાંકી ખાતે હયેં સખ ભરી—ચા રખ૦

૨૯.

ચલન કર બલે, માતા ખાત સુન તુ લે—ચલન કર૦

નેકી પદી દોનોં હયેં પએદા,

વલે જએસા કરના વએસા ભરના હુંનીયાંમે ઠએરા.

તુ કહેના માત લે મેરા હોવે જો નેક કુલે ફલે—ચલન કર૦

૩૦.

।રી જરી કરને જો આએ-તુ મ આએ—બદકારી૦

જરર હો તંનકા મંનકા ધંનકા,

નજર ઇધર જો ઊઠાએ જમાએ—બદકારી૦

૩૧.

સરવર અગર હયેં પાતે સરવરી ઇનસાનોંકો હયેં ખુશ કરતે,

કરકે પદીફેર ઉનકે ખેટે દુઃખ દે કર હયેં દુઃખભરતે—સરવર૦

જાએસે અગલે સરવર થે નેકો મેના માવર થે,
કયું નહીં કામ વો હો કરતે નેકીકા નહીં હંમ ભરતે—સરવર૦
પદકારીપર હો મરતે કયું નહીં રપ્પસે હો ડરતે,
પદકા નતીજા પદ હોતા હથે કયું હો ઇસમે હટ કરતે—સરવર૦

૩૨.

કયું જવાંતી જો રહે હો શાદમાંનીકે લીયે,
પીરીમે રોયા કરોગે ઇસ જવાંતી કે લીયે—કયું જવાંતી૦
સુકતા હથે જપ્પ શજર ફેર વોહ હરા હોતા નહીં,
વોહ કહાંતી ચેહ જવાંતી પીરે ફાંતીકે લીયે—કયું જવાંતી૦
આપે રફતા નેહરમે ફેર લખોટ કર આતા નહીં,
પા નહીં સકતે ગુજશતા છાંન્દગાંતીકે લીયે—કયું જવાંતી૦

૩૩.

સુન અએ દીલદાર ગુલરૂપસાર જાને મન,
પરીદીદાર અએ ગંમખવાર જાને મન—સુન અ એ દીલદાર૦
ચકાચક દીલ હુવા માઇલ કે ચલ કર મીલ,
રહે કયું રંડીયાંમે ખવાર જાને મન—સુન અએ દીલદાર૦
પીદર માદર અગર ખંજરસે કાટેં સર,
તો દેખું ખુલ્લકા ગુલનાર જાને મન—સુન અએ દીલદાર૦

૩૪.

નહો ચેહ હંમસે, રહું સદા ખુશી જંમજંમસે, રહો તુંમ ગંમસે—નહો ચેહ૦
મેરા દરજા હો પ્યરતર તુંમસે, મુજતર રહો તુંમ ગમસે—નહો ચેહ હંમસે૦
કંમતર પને પ્યરતર સરવરસે, કંમતર રહો તુંમ ગંમસે—નહો ચેહ હં૦
પાંજી ન હોવે ખેહતર સરસે, કયું કર રહો તુંમ ગંમસે—નહો ચેહ હંમસે૦

૩૫.

પ્યારા તું હએગા, મેરા.
હો ખુશી દીલસે તુ અએ પ્યારે,
ખીત નીલે અપ્પ મેરી તેરી દાયમ—પ્યારા તું૦

હોવો જો કુચ્છ હલ તુમહારા, વોહી હોચ્છેગા હલ હમારા,
નાજો અદાકે ફલકકા પ્યારા તારા તું હોચ્છેગા
તન મન ધન સખ તુજપર હારું
નીસદીન પલછીન તુજપર વારું—પ્યારાં તું હોચ્છેગા॥

૩૬.

મચ્છેં તોરે વારી વારી તન મન ધન સખ તજકર
પીયારી પીયારી કાહે કાહે તુને મોંપે તન મન ધન તજ દીનો—મચ્છેં તોરે॥
અરજ ગરજ મોરી સુનો સુનો ઈસચ્ચાંન
પ્યારી જાંન, પ્યારી જાંન, પ્યારી જાંન, સુનો સુનો.
નીસદીન પલછીન હરદંમ ગીનગીન.
દીલદારો ગંમખવારો જાંનીસારો કરું પ્યારી
ચો જાતી જાતી મોરો ધુન તુંને જાંની તોરી સુન મચ્છેને માની
પ્યારી પ્યારી પ્યારી—મચ્છેં તોરે વારી॥

૩૭.

હયે તુ લાલચ્છે અમની,
આંખે આહુચ્છે ખુતની.
હુરમે અચ્છેસી અદા ન સુની,
નજાકતમે અજખ કામની—હયે તુ લાલચ્છે॥
તુ દીલકે મહેલોં પની પની,
તન મન ધન હંમદમ પની પની,
સુન સુન ગુન હુરમત ગની પની,
પનોપની મોરી કીસમત ધની પની—હયે તુ લાલચ્છે॥

૩૮.

પ્યારે જાંની સુનો ચેહ મેરી કહાંતી,
દીલસે તેરી મચ્છેને જો પાંત ચેહ માંતી—પ્યારે જાતી॥
તેરા જો ફરમાં મેરા હયે ઈમાં,
આલંમમે હયે તુ લાસાંતી—પ્યારે જાતી॥

સદ શુક્રે ગુલનરે તમનાકા ખીલા ગુલ.
 બુલબુલકે ખોલે કુલ હનરોંમે મીલા ગુલ—સદ શુક્ર૦
 શાદી ગુલે ગુલનરે વીનરતસે હુધં હયે,
 ગુલ ખાએ હનરોંતો મુસીબતસે મીલા ગુલ—સદ શુક્ર૦
 હયે બુલબુલે દીલ જુલમે વછરીસે હીરાસાં,
 શાયદકે કરે પાગકે માલીકા ગીલા ગુલ—સદ શુક્ર૦
 શાદીકા મેરે ગમ હો ને ઊસ ગુલકે પીદરકો,
 મુમકીન નહીં મુરઝાએ ન ધસિ ગમસે દીલા ગુલ—સદ શુક્ર૦

ખપ્પર ને દે સુકી પરી તુ હમકો હુકમ વોહી હયે યજદાંકા,
 ધુડકા, ઝીડકા, ઝટકા, પટકા, ગજબસે પાપ ઉડુ જાંકા—ખપ્પર૦
 નજર ન પીતકી કરી વાલીદને, હુકમ દીયા યું ફીદવોકો,
 અરે જા મર જા હરજા પર જા, પીસર હયે પાપ ન તુ માંકા—ખપ્પર૦
 સફર પીદેસકા કરું મયેં મુજકો હુકમ ને દે તુ મરજકા,
 અરમાં, નીકલા, ગમ આ અંમકા અજબ હીસાપ હયે દૌરાંકા—ખપ્પર૦
 અજબ નસીબસે મીલા હયે ફૂલ ચેહ વસ્લકે પદલે હીજરાંકા,
 સદમા, કરના, જલના, મરના, પીછડકે તઝોર રહે જાંકા—ખપ્પર૦

કયું કર જાન રહે જાનાં, જાનાં જાનાં કહે જાનાં,
 તુંમખીન જાન કાંહાં જાએ, ખાનાં ગંમકા સહે જાનાં—કયું કર૦
 જાનકો જાન રવાં જાને આંસુ પાંન કર પહે જાનાં,
 વીદે જાન રહે જાનાં ગાહે જાનાં ગાહે જાનાં.
 અએશ મેરા તુ પસંદ આહે, જા જા રૂખસત હયે,
 જાનેકી ચેહી તો શકલ રહે—કયું કર જાન૦

૪૨.

સોહૈ પીયાકે મનકો ગાનેકી ઉપજ તાંન,
લુભાવેરે છયરવા, હંસાવે રૂલાવે જગાવે દીખાવે.
વોહ રખકી શાંત—સોહૈ પીયાકે૦
• સુરેંકી ગીતતી સુનો ન્યારી, તાંન ઉપજ પ્યારી પ્યારી,
ધનસાંનો હુએવાંનો દેવો પરીજાંન.
હુરાંનો ગીલમાન શાદમાંન—સોહૈ પીયાકે૦

૪૩.

ખુખસુરત શાંત હયે રખકી,
ખેહદ દેખન જત નજરોયા.
આંખસે ઝટ ઝપકી છપકી—ખુખસુરત૦
પાએ જો છપકી સનદ નજરોયા,
વોહતો હો ઝટપટ રખકે ઢપકી—ખુખસુરત૦

૪૪.

ગુલગુલ ખુન પીન ખારકે નહો કોઈ જહાંમે,
ગુલશાંત પીન અગીઆરકે નહો કોઈ જહાંમે—ગુલગુલ૦
નાચને ગાનેવાલી ગુલરૂં,
હંમદમ પીન બદકારકે—નહો કોઈ જહાંમે—ગુલગુલ૦
નાચે બદીકા ભાવ બતાવે,
નીસદીન પીન ધનકારકે—નહો કોઈ જહાંમે—ગુલગુલ૦

૪૫.

એ તોરી મદદપર હો કીરદોગાર,
કરંમકી રહે તોપે નેક નજરવા,
નગર નગર રહે હુકમ ઢંડોરવા—એ તોરી૦
અમંત અમંત ખીલેં રૂપનકે હરવા,

અમને અમને રહે તું સીગરવા,
અમન અમને સે શાંભો સહરવા,
રહે તેરે ગુલશાંનમે દાયમ પ્યાહાર—એ તોરી૦

૪૬.

હોવેગા તેરા સર કલમ, હંમપે પલા ને હો સો હો,
તેરાભી નાકમે હો હંમ, મેરા હયે કયાને હો સો હો—હોવેગા૦
કયું રે તુ માનતા નહીં, મુજકો તુ જાનતા નહીં,
પાતકો છાંનતા નહીં, છાંન લીયા ને હો સો હો—હોવેગા૦
મયેં હું વણરે નેકશાંન, મયેંભી હું દીલપરેંકો જાંન,
સુનલે જરા લગાકે કાન, ખુખ સુના ને હો સો હો—હોવેગા૦
મુજકો અગર સતાએગા, કરકે તુ કયા દીખાએગા,
મુફતમે મારા જાએગા, આઘ કળ ને હો સો હો—હોવેગા૦

૪૭.

આવો આવો આવો પીયા, આવો દેખો નાર નઈ,
છપ્પ તેરી ન્યાંરી પ્યારી, મંત્રસા કછુ કુંક રહી—આવો આવો૦
છોડકે ભાગે સંગી સાથી, કયું કે રહે યેહ દીલ સુનોજી,
સંઘ્યાં લાગું પંઘ્યાં તોરે, તનકી મનકી હાર ભઈ—આવો આ૦

૪૮.

પીન ચાર ગંમખવાર કોઈ નહીં,
અપના મદદગાર કોઈ નહીં—પીન ચાર૦
હંમસી જહાંમે ક્યોનોં મકાંમે,
લાચાર કોઈ નહીં—અપ્પ હંમસી લાચાર કોઈ નહીં—પીન ચાર૦
હો શાદમાનીસે છન્દગાંની,
આસાર કોઈ નહીં—અપ્પ અએસે આસાર કોઈ નહીં—પીન ચાર૦

અચ્ચે મેહર ખેવડા હુવા કયું મેહર તેરા નામ-કીયા મેહરકા ન કામ;
હાં મેહર ખાંન જલાતી હયે તુ મુજકો સુખહોશાંમ જલતા રહું મુદાંમ
—અચ્ચે મેહર૦

આંખોસે તુ ગીરા ચુકી આશકો પચ્ચેરસે-લડી આંખ ગચ્ચેરસે,
અમતમે દાગ ખા ચુકી પીકર પદીકા જાંમ-નેકી હુધી તમાંમ—અચ્ચે
મેહર૦

ફરમાઈ મુજસે શાહાને ઈસ શોહરકે ચેહ પાત-ન હો રંડી નેક જાત,
અફસોસ કયું મયેં ખોલ ઊઠા નેકી મેં તેરા નામ-જનદાં મીલા

મુકામ—અચ્ચે મેહર૦

પહોંચા વજર શાહાકા ખીલવતમે તેરે પાસ-ફીર આયા ખેહીરાસ,
લાયા નીશાંનીયાં તેરી હયેરત હયે લાકલામ-કયું કર કીયા ચેહ

કામ—અચ્ચે મેહર૦

અંગુશતરી કટાર, હયે રૂમાલ, તેરા માલ, -તસ્વીર ખેમીસાલ,

દરપારમે હરચ્ચેક થે મચ્ચોજુદ ખાસોઆમ-દેખી વોહ શચ્ચે તમાંમ—
અચ્ચે મેહર૦

ખતજાંનીયો ન ઈસકો તુ અચ્ચે પદચલંનમે તાક-લીખતા હું મચ્ચેં લીલાક
તુજકો અગર વજરને ફાંસા ખીછોકે દાંમ-અપ્પ મેરા લે સલાંમ—અચ્ચે
મેહર૦

સંઘ્યાંકો છુડા કર મયેંલાગિ ગુંઘ્યાં,

યા જાવું દર દર ફીર કર મર—સંઘ્યાંકો૦

તરસ તરસ રહેં કયું ઊન પીન હંમ,

કપ્પ તક સહેં નીસદીન પલ છીન ગંમ.

તન મન અન ધન ઊન પીન તજ કર—સંઘ્યાંકો૦

સરવર આલી તુમપર જાઆ મચ્ચેંવારી.

નેચાચો કરત દુન્યા ફીરત ગુઘ્યાં ન કોઈ પ્યારી—સર૦

ચમન ચમન જાએસે ફીરત ચકોરવા.

ચલત ચાલ જોખન મતવારી.

નજર પડત અગર નામપે, પદ કરદીઆ જાએસે હારી-સર૦

૫૨.

ગુંધયાસે મોરી પતીયાંરે કહો કોઈ જાએ,

જાએરે જાએ સુનાએ—ગુંધયાસે૦

પંદી અએસી ગાઈ નાચી મન હર લીનો,

નઈ નઈ ફિપંત દીખાએ—ગુંધયાસે૦

રહે પાકદામન ગર નાચ ગાએ,

નએ નએ મનસપ પાએ—ગુંધયાસે૦

૫૩.

મોરી ધુન સુનો સુનો પરસત અશરત,

નીકસત મનસે ગુન ગુનસે ધુન ધુનસે સુન,

સુન દહનસે તુર પરસત—મોરી ધુન૦

રખે હંમ પાક સાફ ગર દામન,

મેહરસા હો તંન મન ધન રઓશન,

નીસદીન પલછીન રહે મન રાહત.

રહત ચેહી મન હસરત—મોરી ધુન૦

શાહ તુમ સખીમેરા ગાનેકા કામ,

દોઆકે લીએ હાથ ઊઠાનેકા કામ.

ન મહેરંમ જાંઝી મયં દરખારસે,

જો આહું વોહ પાઝી મયં સરકારસે—મોરી ધુન૦

૫૪.

શાહા ચેહ અજબ જમાના હયે,

હરએક અપના યેગાના હયે—શાહા ચેહ૦

નાદાંતકી શાંત હયે આંત પની,

તુકસાંતમે હયે જો દાના હયે—શાહા ચેહ૦

ઘોડા હયે ગંધાંકે તવેલેમે,
જરકાર ગંધાંકા પાના, હયે—શાહા ચેહ૦
ગુલનરમે ઊલ્લુ ખોલા હયે,
બુલબુલકા ઘર વીરાના હયે—શાહા ચેહ૦

૫૫.

ધારસે પદલી કયું નજર તોરી—ધારસે૦
એકહી સફરમે અંખીયાં ફેરી, તન મન જલ જલ જાએ,
ચલતે નગરસે ભેદ પતાએ, કાહે મોહે પદ હયે દીખાએ નજર તોરી—
ધારસે પદલી૦
રંડીકે ઘરમે પતીયાં છેડી, હંમ સંગ દીલ મીલ જાએ,
અચ્ચેરીને તોરી મત પહેકાઈ, મોહે દેખ કછું ન લજાએ નજર તોરી—
ધારસે પદલી૦

૫૬.

એજ સાહેબ નતીજ મીલ જાએગા,
તુમ્હે ઇસકા નતીજ મીલ જાએગા—એજ સાહેબ૦
એક એકકે પદલેમે સચો સચો રૂપએ હું,
ઓ દીવાંની ચુપ—નતીજ મીલ જાએગા૦
અચ્છી તરેહસે દેખીએ ઉસ આલી જાહાકે
દાગી કીયા હયે હસકે રૂપે રશકે મહાકે.
અલલાહ સમજે ખેસવા તુજ રૂસીયાહકે,
ખોહતાંન કયું લગાતી હયે એક ખેગુનાહકે.
ચેહ એક ચકરાઈ ધનિકા સુનોજ,
ઓ દીવાંની ચુપ—નતીજ મીલ૦
પએછાંને મુજકો ચરમસે અપરૂસે ખાલસે,
શાયદ ઉતર ગઈહું તુમારે ખીઆલસે.
અલલાહ હસકે દેતા હયે ખીખી હલાલસે,
વોહ પાતળી તો કસે નહીં હયે છીનાલસે.

ચક્રાર દો હુવે કોઇ પુકાર દો.
 ઝો દીવાની ચુપ—નતીજ મીલ૦
 દેખો મયં અપભી કહેતોહું તું મ કહેના માનલો,
 ચેહ પાત જાન જાનેકી હયે ખુપ જાનલો.
 કયા પ્યારપ્યાર કહેતી હયે તું કહેના માનલો,
 ખવાહી મખવાહી ચાહનેવાલેકી જાનલો.
 ચક્રાર પુરે તીન કોઈ સુના દો
 ઝો દીવાની ચુપ—નતીજ મીલ૦

૫૭.

પડા કયું ચેહ પ્યાર જન્દાન.
 હુઈ હું સુનકે મયં હયેરાન.
 કીસકો જલાયા, કીસકો સતાયા, કીસકો રૂલાયા આન—પડા કયું૦
 માલ ચુરાંના, જલ પીછાંના, ચાલ જતાના જાંના,
 ચાર પુરાંના, હયે પચ્છેછાંના, ચા ડાકુ ધનસાંન—પડા કયું૦

૫૮.

મયં વોહી રંડી જલીલો ખવાર હું,
 દેખીયે તસવીર સુરતદાર હું—મયં વોહી૦
 ઉસ કઠાર અંગુશ્તરી રૂમાલકી,
 મયહી માલીક અએ મેરે સરદાર હું—મયે વોહી૦
 મેરા શૌહર ચેહ અસીરે જુલ્ફ હયે,
 ચેહ મેરા દીલપ્પર હયે મયં દીલદાર હું—મયે વોહી૦
 સરદાર પ્યોજ કર્જકા સરસે ઊતારીએ,
 ફીર ચહુડકે દાર દારે પકાકો સીધારીયે.
 લીજરતકે મેરે સીધી તરેહ દામ લાધયે,
 ફેર હુકમે શહેસે સુલીકી મેરાજ પાધયે—મયં વોહી૦

મેરે અંમકા તરાંના સુનીયે ફીસાંના અચ્ચે શહેજશાંત,
 હયે થેહ જમાંના દુશમંન પુરાંના—સુનીયે ફીસાનાં
 આપીદ મેરા પાપથા ગયા જંગલમે હામાંત,
 મેહેર મયેં ઉસકી લાડલી મેરા બાઈ મુજકંદર જાંત.
 મેરી માથી નાદીના દાંતા ચગાના—સુનીયે ફીસાનાં
 માદર પહોંચી ખુલદમે રહે બાઈ પહાંન નાદાંત,
 બીક જો લેને હંમ ગચ્ચે મેરા પીછડા વોહ બાઈ જાંત.
 હુઈ ઊસ્સે જુદાઈ મુજરા જમાના—સુનીયે ફીસાનાં
 બાઈકો મયેં હુંડતી ફીરો જંગલ કોહોસ્તાન,
 હાલે જુદાઈ કયા કહું હુઈ દર દર મયેં હચ્ચેરાંત.
 ફીરી સહેરા પસહેરા જે આપોદાના—સુનીયે ફીસાંનાં
 લાચારીસે રાતદીન ફીરતીથી હચ્ચેરાંત,
 એક તાજીર મરદુદસે ફીર પચા મેરા દામાંત.
 હુવા નાએકાકે ઘર મેરા ઠીકાનાં—સુનીયે ફીસાનાં
 તાલીપથી પદકાંમકો વોહ નાએકા પેઠમિાંત,
 ઇસ પ્યારે દીલજાંતકા કયા પચાં કંઈ એહસાંત.
 મુજેહ વાંહાસે લે આયા દે કે પજાંના—સુનીયે ફીસાનાં
 શાદી ઇસ્સે હો ગઈ હયે થેહ શોહર જશાંત,
 ઇન હજરતકે હાથસે મીલા ઇસે થાંહાં જન્દાંત.
 મુજેહ ઇસ પ્યારગેહમે દાદ હયે પાના—સુનીયે ફીસાનાં

ઓ નાહંમવાર તેરે નામપર પચ્ચેજર,
 તેરી સાંની નહીં કોઈ જલોમ હયે પદકાર.
 લેજ દરપાંત, ઇસે ઇસીઆંત,
 મુલી ઇસે દેદે જાકે હોવે થેહ ફીતાર—ઓ નાહંમવાર૦

૬૧

નેકીકા આખીર નેક મીલા સમરા,
 બદી હયે પુરા ચલંત—નેકીકા૦
 બાગ હરા નજર પડા કુલજરા ગુલશન હયે સારા,
 અમ્ર ઘેરા નગમસરા રવીશપર આ કહે ચેહ ફીરા.
 મુજરા મુજરા મુનો મુખારીક મેરા,
 શુકે કરીમ ચમંતઆરા, છકા પુરા સખુંત મુનજા
 ખીલા હયે ચમંત—નેકીકા૦

